

Κυθῆριοι,
Ἡ νῆσός σας ἐφημοῦται ἀπὸ τὴν
μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφήστε
τὰ μεσαιωνικά χωρία σας, κατεβή-
τε εἰς τὰς παραλίας καὶ κτίσατε ἐ-
κεῖ νέας καὶ συγχρόνους πολιτείας.
Μὴ σὰς παρακληθῶσιν ἄλλαι σκέ-
ψεις.
Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

«Ἡ καλύτερα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποί-
ας ἡμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν
λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ
ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ
τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς
τῆς διηγεοῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγί-
σεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν
πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δι-
ποτε μικρὰ καὶ ἂν εἴναι».
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε' ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΡΑ 18 ΚΗΦΙΣΙΑ - ΑΤΤΙΚΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1974 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 16

59,300

ΑΙ ΚΕΝΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνήθως, ἡ δικαίωσις ἐνὸς ἀγῶνος, ἀρ-
γεῖ νὰ φθάσῃ.
Τὸ πιθανώτερον εἶναι νὰ μὴ φθάσῃ ποτέ,
ἀλλὰ ἐὰν συμβῇ, τότε γίνεται κατὰ μέγα πο-
σοστόν, μετὰ θάνατον.
Εἶναι σπάνια αἱ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁ-
ποίας εἰς διάστημα μικρότερον τοῦ ἔτους, εἶ-
ναι δυνατόν νὰ δικαιοθῇ ἕνας ἀγών. Καὶ αὐτὸ
συνέβη μὲ τὴν «Φ.Τ.Κ.». Εἰδικώτερον:
Κατὰ μῆνα Φεβρουάριον τοῦ παρελθόντος
ἔτους, ἡ ἐφημερίς μας ἐδημοσίευσεν ἄρθρον ὑ-
πὸ τὸν τίτλον «ΑΠΟ ΘΕΟΥ ΑΡΧΕΣΘΕ», ἐν
τῷ ὁποίῳ ἐγένετο ἐκκλησίαις πρὸς τοὺς ἱερεῖς
τῆς Νήσου, (τοὺς ἐναπομεινάντας δηλαδὴ), νὰ
κινήθωσιν διὰ τὴν διάσωσιν τῆς ἐκ τοῦ ἀφανι-
σμοῦ.
Κατὰ μῆνα Ἰούνιον, τοῦ ἰδίου ἔτους, ἐδη-
μοσίευσεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Σεβασμιώτα-
τον Τοποτηρητὴν τῆς Νήσου μας, ἡ ὁποία, μο-
λονότι ἐπροκάλεσεν μονομερεῖς ἀντιδράσεις,
ἐν τοῦτοις δὲν ἀντεκρούσθη δι' οὐσιωδῶν ἐπι-
χειρημάτων.
Καὶ τὸ πρόβλημα παρέμεινεν. Δηλαδή, τί
κάνουν οἱ ἱερεῖς τῆς Νήσου μας, διὰ νὰ βοη-
θήσουν τὸν φθίνοντα τόπον;
Ἡ ἀπάντησις ἦλθεν ἐπισήμως καὶ δι' ἀνα-
κοινώσεως ἡ ὁποία εἶδεν τὸ φῶς τῆς δημοσιό-
τητος τὴν 14ην Ἀπριλίου ἐ.ε.
Ἡ ἀνακοίνωσις ἀναφέρει μεταξὺ τῶν ἄλ-
λων, ὅτι: Τὸ ποσοστὸν τῶν κενῶν ἐφημε-
ριακῶν θέσεων ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν
ὀργανικῶν θέσεων ἐφημερίων τῆς Μητροπόλεως Κυθήρων,
ἀνέρχεται εἰς 59,3%!
Δηλαδή ἐπισήμως καὶ ἐξ ἀντιδιαστολῆς
προκύπτει ὅτι τὸ ἀπομένον 41,7% τῶν κληρικῶν
τῆς Νήσου μας, εἶναι ἀνίκανον δι' ἔργα οὐσιώ-
δη καὶ ἐποικοδομητικά.
Καὶ εἶναι φυσικὸν αὐτό. Διότι ἐὰν δεχθῶ-
μεν ὅτι ποσοστὸν συνήθως 50% τῶν πάσης φύ-
σεως ἱερωμένων, εἶναι ὑπερήλικες, τότε τί νὰ
περιμένῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν Νήσόν μας
ἱερεῖς, οἵτινες ἔχουν ὑπερβῇ κατὰ πλειονότητα

τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, καί, ὡς
ἐκ τούτου ἔχουν «βαρύνει», καὶ δὲν εἶναι «γὰ
πολλὰ πράγματα».
Τὸ θέμα δὲν ἐτέθη ἀπὸ ἡμᾶς.
Ἐτέθη ἀπὸ τὴν Πολιτείαν ἡ ὁποία ἔχει τὴν
εὐθύνην καὶ τὴν μέριμναν τῆς πληρώσεως τῶν
κενῶν θέσεων τῶν ἱερέων εἰς τὰ διάφορα δια-
μερίσματα τῆς Χώρας.
Καὶ ὀρθῶς. Διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὐ-
ρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ παπᾶ ποῦ
ἐπῆγαινε μὲ τὸ μουλᾶρι ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ
καὶ ἐλειτουργοῦσε ἀπ' τὰ χαράματα ὡς τὴ νύ-
χτα γιὰ νὰ κρατηθῇ ἡ πίστις, ἔστω σὲ παρα-
δεκτὰ ἐπίπεδα.
Κάποια ὥρα πρέπει νὰ πάψουν νὰ υπάρ-
χουν περιοχὲς ὅπου οἱ θνήσκοντες πηγαίνουν
«ἀσφαλτοὶ» ὅπως στὰ δικά μας Ἀντικύθηρα.
(Ἀλήθεια τὰ θυμάται κανεὶς ἀπ' τοὺς Τσιρι-
γώτες ἢ ἐπειδὴ ἡ ἱστορία λέει κάπου ὅτι κα-
τάγονται ἐκ Κρήτης, δὲν μᾶς ἀπασχολοῦν);
Βεβαίως, δὲν ἔχομεν τὴν ἀπαίτησιν νὰ
πληρωθῶσιν δι' ἱερέων ὅλοι οἱ Ναοὶ τῆς Νήσου
μας, διότι τότε δὲν θὰ ἐφθάναν οἱ παπάδες ὅ-
λης τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλὰ στοιχειωδῶς τοῦ-
λάχιστον νὰ ἐξυπηρετηθῶσιν οἱ Ναοὶ οἱ ὁποῖοι
συγκεντρώνουν πιστοὺς καὶ εἰς τοὺς ὁποίους
τελοῦνται Μυστήρια.
Καὶ ὅταν συμβῇ αὐτό, εἶναι εὐχερεστέρα
πλέον ἡ ἀνάληψις πρωτοβουλιῶν ἐκ μέρους
των διὰ νὰ προχωρήσουν καὶ εἰς ἕτερα ἔργα
κοινωνικοῦ περιεχομένου, πέραν τῶν θρησκευ-
τικῶν των καθηκόντων, ἀφοῦ κατατοπισθῶσιν
προηγουμένως ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων τὸν τό-
πον μας προβλημάτων.
Καὶ τὸ εἵπομεν καὶ ἄλλοτε καὶ τὸ τονίζο-
μεν καὶ πάλιν, ὅτι ἡ γοητεία τοῦ «ράσου» ἐξα-
κολουθεῖ νὰ δονῇ τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν, ὅταν
ὁ φέρων αὐτὸ εἶναι καὶ φωτισμένος καὶ ζωντανὸς
ἄνθρωπος.
Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι σύντομα μὲ τὴν νέαν
πρωτοβουλίαν τῆς Ἐκκλησίας τὰ Κύθηρα θὰ
πάψουν νὰ εἶναι πρῶτα εἰς τὸν πίνακα τῶν ἱερα-
τικῶν κενῶν τῆς Ἑλλάδος.

Α. Π. Τ.

1. Κυθήρων	19	59,3%
2. Κεφαλληνίας	46	55%
3. Δρυϊνουπόλεως	36	35%
4. Λήμνου	12	32%
5. Γυθείου	33	31,4%
6. Φωκίδος	25	29%
7. Ναυπακτίας	48	26%
8. Λευκάδος	14	22,2%
9. Ἐλασσώνος	13	22%
10. Μηθύμνης	8	22%
11. Γόρτυνος & Μεγ)λεως	31	21,5%
12. Τριφυλίας	26	21%
13. Νικ)λεως & Πρεβέζης	24	20%
14. Παραμυθίας	29	20%
15. Κερκύρας	28	18,4%
16. Μον)σίας & Σπάρτης	27	18%
17. Σισανίου & Σιατίστης	13	18%
18. Σερρών	18	16%
19. Ἰωννίνων	40	15,9%
20. Γρεβενῶν	16	15,1%
21. Θήρας	5	14,2%
22. Αἰτωλίας & Ἀκ)νίας	34	14%
23. Μαντινείας	22	14%
24. Καρυστίας	13	13,4%
25. Ἰερισσοῦ	7	13,2%
26. Σύρου	16	13%
27. Καλαβρύτων	19	12,3%
28. Σερβίων & Κοζάνης	10	12%
29. Ἐδέσσης	17	11,6%
30. Ἐλευθερουπόλεως	4	10%
31. Λαρίσης	10	10%
32. Ξάνθης	8	10%
33. Λαγκαδᾶ	5	9,8%
34. Ἀργολίδος	8	9,7%
35. Θηβῶν	9	8,5%
36. Χίου	10	8,3%
37. Πατρῶν	16	8%
38. Φθιώτιδος	18	7%
39. Χαλκίδος	10	7%
40. Κορινθίας	11	6,2%
41. Δημητριάδος	10	6%
42. Φλωρίνης	7	6%
43. Ἡλείας	11	5%
44. Μυτιλήνης	4	5%
45. Ὑδρας	3	5%
46. Τρίκκης	8	4,8%
47. Ἀρτης	4	4,5%
48. Φιλippiνῶν	4	4%
49. Δράμας	4	3,7%
50. Βεροίας & Ναούσης	16	3,5%
51. Ζακύνθου	2	3,5%
52. Πολυανῆς & Κιλκισίου	4	3,5%
53. Καστορίας	3	2,6%
54. Μεσσηνίας	2	1,9%
55. Διδυμοτείχου	2	1,8%
56. Σιδηροκάστρου	1	1,6%
57. Ζιχνῶν	1	1,2%
58. Ἀττικῆς	2	1%
59. Θεσσαλιώτιδος	2	1%
60. Σάμου	1	0,9%
61. Θεσσαλονίκης	1	0,5%
62. Κίτρους	1	0,5%
63. Μαρωσίας	1	0,5%
64. Ἀθηνῶν	0	
65. Ἀλεξανδρουπόλεως	0	
66. Κασσανδρείας	0	
67. Νικαίας	0	
68. Παρουσίας	0	
69. Πειραιῶς	0	

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΧΙΛΩΝΑ

ΓΠΟ κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

ἔρχεται ἡ φιλοπατρία τοῦ ἀνδρός,
τοῦ πολιτικοῦ. Ὁ Διογένης Λαέρ-
τιος μάλιστα στὴν ἱστοριογραφία,
ποῦ προσωπικὰ τοῦ κατήρτισε, ἔγρα-
ψε γιὰ τὸν Χίλωνα: «Καταμαθὼν τὴν
φύσιν τῆς νήσου Κυθήρων, εἶθε ἔφη,
μὴ ἐγεγόναι ἢ γενομένων καταδυθί-
σθηναι» ἦτοι, πῶς ἐξεφράσθη γιὰ τὸ
νησί μας, ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ἐξήτασε τὸ
θέμα του, τὰ πλεονεκτήματα δηλα-

ἐπὶ τῶν οὐρανῶν τῶν οὐρανῶν, ποῦ οἱ
τότε ἔμποροι, προκειμένου νὰ φέ-
ρουν ἐμπορεύματα ἐκ τῆς Ἰταλίας
ἢ τῆς Ἀσίας, προτιμοῦσαν νὰ τὰ
πᾶν στὸν Ἰσθμόν, διαπείποντάς τα
διὰ τοῦ Κορινθιακοῦ εἰς τὰ μέρη
προορισμοῦ τους.
Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὰ Κύθηρα καὶ
μ' ἕνα ἀπλὸ βλέμμα στὴν ἱστορία
θὰ μπορούσαμε νὰ πούμε, πῶς πα-
ρεῖχαν ἀρκετὴ χρησιμότητα στοὺς
Σπαρτιάτες. Γιατί ἐδῶ ἐστάθμευαν
οἱ ὀκλαδὲς τους, φέρνοντας φορτία
τῶν προμηθειῶν τους ἐκ τῆς Ἀφρι-
κῆς, ἀποφεύγοντας σὲ καιροὺς ἰδία
χειμῶνος τὸ πέρασμα τοῦ ἀκρωτη-
ρίου, ἐδῶ εἶχαν δημιουργήσει μιά
σθεναρὴ περιουσία πόλη τους,

στρατολογώντας τὸν πληθυσμὸ τῆς
καὶ ἐξουσιάζοντας τὴν ἁμεση μὲ τὸν
διοικητὴν (Κυθηροδίκην) ποῦ τῆς
ἔστειλαν καὶ τὴν φρουρὰν ποῦ κα-
ἔτος ἀνανέωναν. Τὸ σύστημα, μᾶ-
(Συνέχεια εἰς τὴν 2α σελ.)

Σὲ μεγάλη ἀπορία μᾶς δάξει ἡ
κατὰ τὸν Ἡρόδοτον (Ζ. 235) γνώμη
τοῦ ἀρχαίου σοφοῦ (ἐνδὲς ἐκ τῶν ἐ-
πὶ πού φέρεται εἰπὼν καὶ τὰ γνω-
μικά «Μηδὲν ἄγαν», «Γνώθι σαυ-
τόν», «Νέμεις πείθου», «Θυμὸς κρά-
τει», «Γλῶσσα μὴ προτρέχει» τοῦ
νοῦ κ.λ.) Χίλωνα, γεννηθέντος στὴ
Σπάρτῃ τὸ 600 π.Χ. καὶ γενομένου
Πρώτου Ἐφόρου τῆς τὸ 566, ποῦ
εἶπε γιὰ τὰ Κύθηρα «Κέρδος μείζον
εἶναι: Σπαρτιατὴν κατὰ τῆς θαλάσ-
σης καταδεχόμεναι (ἡ νῆσος) μάλ-
λον ἢ ὑπάρχειν», γιὰ νὰ σκεφθῶμε
ὅπῃ ποῖες προσηγορίαι τὴν εἶπε καὶ
γιατί ἄραγε, ποῖον σκοπὸν θαυώτερο
ἐξυπηρετοῦσε;
Βέβαια τὴν ἀπάντησιν πρωτίστως,

ΑΝΝΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Πορτραίτο της Άννης το γένος Κρασά, συζύγου του Κυθηρίου Ιωάννου Κασιμάτη, διακόνου εις τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἰς τὰ Πρεσβυτέρια εἰς τὸν ναὸν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου τοῦ Ἀργυροστόλου (1846), περὶ τοῦ διέλαθεν εἰς ἄρθρον τοῦ «Ἡ Πρεσβυτέρα Κασιμάτη» ὁ κ. Μ. Πατρόχειλος, ἐκ τοῦ ἀρχείου τοῦ ὁποίου μᾶς παρχωρήθη ἡ φωτογραφία.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΧΙΛΩΝΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η Σελ.)

λιστα, τοῦ Κυθηροδίκου, ὃς σημειώσαμε, πὼς τόσο καλὰ εἶχαν ἐφαρμοσθῇ ὥστε τὸ διατήρησαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰς συντόμους καταλήψεις τῶν Κυθήρων διορίζοντας ἀρμοστής τοὺς στὰ Κύθηρα τοὺς Νικαγόρημον (Ξενοφ. Ἑλληνικά 4, 8) τὸ 393 π.Χ. καὶ Μένανδρον Τυνδαρίδα τὸ 424 — 421 π.Χ. (ἐξ ἐπιγραφῆς). Ἐπὶ πλέον δὲ ὁσάκις ἀπειλείτο ἡ Σπάρτη ὑπὸ σοβαροῦ τινὸς ἐχθροῦ οἱ Σπαρτιάτες ἐσταλὲν τὴν οἰκογένειάν των γιὰ περισσοτέρα ἀσφάλεια στὰ Κύθηρα, ὅπως στὸν 610 π.Χ. τοῦ Ἀγγελάου τοῦ Πλουτάρχου ἀναφέρεται, ὅτι ἐπραξεν ὁ ἐφορὸς τῆς Ἀνταλκίδας γιὰ τὰ παιδιὰ του πὺς τὰ ἀπέστειλε σ' αὐτά.

Τὶ ἄλλο λοιπὸν ἐπιζητοῦσαν ἡ Σπάρτη ἀπὸ τὰ Κύθηρα; Μήπως δὲν τὰ ἀπομυζοῦσε οἰκονομικὰ καὶ δὲν τὰ συμπεριελάμβανε σὲ θάσεις τῆς;

Φυσικὸ ὅμως ἦταν καὶ κάποτε — κάποτε γὰρ ἐδυσχεραίνετο αὐτὴ ἀπὸ τὸ νησι τοῦτο σὲ πολεμικοὺς καιροὺς (ἐπιφόρος γείτων της κατὰ Παπαρρηγόπουλον) ἔτσι σὰν ἦτο καὶ ὁ προμαχώνας τῆς. Τοῦτο συνέβη μετὰ αἰθῶνα ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Χίλωνα, τὸ 425 π.Χ., σὰν οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὸν Νικίαν κατέλαβαν τὰ Κύθηρα καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν Ἀσίην καὶ τὸ Ἑλὸς κἀμόντας ἀποδίδασκεν τὴν Ἀλακωνικήν. Τότε τρομοκρατήθηκαν τὸσον οἱ Σπαρτιάτες, ὥστε κατὰ τὴν συνθηκολόγησίν των μετὰ τοὺς Ἀθηναίους, γὰρ θέσθην πρῶτον ὅρον τὸς τὴν ἐπαναπόδοσιν τῶν Κυθήρων.

Μένει ἀρκετὰ δικαιολογημένος, λοιπὸν, ὁ λόγος τῆς φιλοπατρίας τοῦ Χίλωνα, στὸ νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην περὶ ἐξαφανισμοῦ τοῦ νησιῦ μας.

Ἀλλὰ πέραν ἀπὸ τὴν φιλοπατρίαν θὰ τολμήσω νὰ διεῖδω μιά σκοπιμότητα στὴν γνώμην αὐτή, μιά πρόθεσιν ἐνισχύσεως, ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα τῆς σκέψεως ἐνδὲς συγγενικοῦ προσώπου τοῦ πὺς καὶ ἀγαποῦσε, τοῦ γαμβροῦ τοῦ Δημάρτου.

Πράγματι ἀπὸ τὴν ἑλὴ ζωῇ του ὁ Χίλων (υἱὸς τοῦ Δαμάρχου) φέρεται φιλόστοργος οἰκογενειάρχης, εὐαίσθητος πρὸς τὰ ἐγγύς του πρόσωπα.

Λέγεται, πὼς ἀπέθανεν ἀπὸ χαρὰν εὐθὺς σὰν ἐνηγγαλίσθη τὸν Ὀλυμπιονίκην γυιό του. Ἀλλὰ καὶ εἶχεν ἀκόμη μιά θυγατέρα, τὴν Πέρ-

καλο, πὺς καὶ τὴν εἶχε παντρεύσει μετὰ τὸν ἑνα ἀπὸ τοὺς δυὸ βασιλιάδες τῆς Σπάρτης, τὸν Δημάρτο. Τὴν Πέρκαλο ὅμως ὑπεραγαποῦσε καὶ ἠθέληε νὰ τὴν παντρευθῇ ὁ ἰσχυρὸς ἐπίσης Σπαρτιάτης Λεωτυχίδης, πὺς μαζὶ μετὰ τὸν ἄλλο βασιλεὺς Κλεομένη τὸν πρῶτον, μέσω τοῦ μαντεῖος τῶν Δελφῶν (ἐδωροδόκησαν, ὡς ἐγνωσθῇ, τὴν Πυθίαν) διέδωσαν ὅτι ὁ Δημάρτος ἦταν γάμος τὴν καταγωγή καὶ τὸν ἐκθρόνισαν. Ἔτσι ὁ Δημάρτος διωχθεὶς ἀπὸ τὴν Σπάρτη κατέφυγε στὸν Δαρεῖο τῶν Περσῶν γενόμενος σύμβουλός του καὶ θῶς καὶ τοῦ διαδόχου του κατόπιν Εὐρέτη, γιὰ τὰ καθόλου πράγματα τῆς Ἑλλάδος.

Ὅταν τελικὰ ὁ Εὐρέτης ἐξεστράτευσε κατὰ τὸν Ἑλλήνων, ὁ Δημάρτος κοίταξε νὰ τὸν ἀποτρέψῃ, σὰν ὅμως δὲν τὸ ἐπέτυχεν, τὸν συμβούλευσε νὰ καταλάβῃ τὰ Κύθηρα γιὰτὶ μετὰ τὴν κατάληψίν των θὰ ὑπεχρέωνε τοὺς Σπαρτιάτες νὰ συγκεντρώσουν στὴ Σπάρτη τὴν δύναμίν τους, πὺς παρέμεναν στὸν ἱσθμὸ τῆς Κορίνθου γιὰ γενικώτερη βοήθεια τῶν Ἑλλήνων. Τὸ σχέδιον αὐτὸ ἦταν μεγάλῃς σημασίας γιὰτὶ διχοτομοῦσαν αὐτομάτως τὴν χερσαίαν ἀμυντικὴν δύναμιν τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὡς γνωστὸν εὐτυχῶς δὲν εἰσκακούσθη ἀπὸ τὸν Μέγα Βασιλέα, πὺς καὶ ἐπέμεινε στὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τοῦ ἀδελφοῦ του ναυάρχου Ἀχαμένους, μετὰ τὴν γνωστὰ ἀκολουθήσαντα ἀποτελέσματα.

Ὁ Χίλων ὅμως ἐκτιμώντας ἀπολύτως τὴν στρατηγικὴν ἰδιότητα τοῦ γαμβροῦ τοῦ Δημάρτου, ἐξήτασε προσεκτικὰ τὸ σχέδιόν του, ὃν τοῦτο εἶχε προηγηθῇ τῆς γνώμης του, καὶ πεισθεὶς ἐπὶ τῶν κινδύνων πὺς μπορούσαν νὰ προέλθουν διὰ τὴν Σπάρτην ἀπὸ τὰ Κύθηρα, ἐξέφρασε τὴν ἀνωτέρω γνώμην του.

Ἄν ὅμως πάλιν ἡ ὑπόδειξιν τοῦ Δημάρτου ἦταν μεταγενέστερῃ τῆς γνώμης τοῦ Χίλων, τότε φυσικὰ δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ μὴ τὴν δροῦμε, ὅπως δὲν ἐπηρεαζομένην ἀπὸ ἐκείνην τοῦ σοφοῦ πενθεροῦ του.

Ὑπάρχει, ἐν συμπεράσματι, μιά οὐσιαστικὴ ἀλληλουχία μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν γνώμων, πὺς διςχυρίζοντο κάτι τὸ ἀληθὲς γιὰ τὸ νησί μας.

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ
ΟΤΙ...

★ Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 τὴν πρῶτην θέσιν μεταξὺ τῶν μεγαλοπόλεων κατέχει ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰαπωνίας. Τὸ σημερινὸν Τόκυο, εἰς τὴν μητροπολιτικὴν ἑκτασίον του, εἰς τὴν ὁποίαν περιλαμβάνεται καὶ ἡ πόλις Γιοκοχάμας, ἔχει πληθυσμὸν (ἀπογραφή 1956) 14.770.727 κατοίκων. Ἡ πυκνότης τοῦ Τόκυο εἶναι ἰδιαίτερος ἐντυπωσιακὴ, ἐναντὶ τῶν ἄλλων μεγαλοπόλεων, δεδομένου ὅτι ἡ μητροπολιτικὴ περιχὴ καλύπτει ἐμβαδὸν 1.081 τετραγωνικῶν μιλίων (2.800 τετραγ. χιλιόμετρα).

Συγκρίνοντες τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς, μετὰ ἀντιστοίχους ἀναποκρινόμενους εἰς τὰ ἑλληνικὰ δεδομένα, ὁδηγοῦμεθα εἰς τὰ ἀκόλουθα σημεία:

α) Ἡ ἑκτασίς τοῦ μείζονος Τόκυο ἰσοδυναμεῖ περίπου μετὰ ἐκείνην τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς — ἀνερχομένην ἀκριβέστερον εἰς 2.929 τετραγ. χιλιόμετρα.

β) Ἡ πληθυσμιακὴ πυκνότης τῆς μείζονος ἑλληνικῆς πρωτεύουσας ἀνέρχεται εἰς 5.866,6 κατοίκους ἀνὰ τετραγ. χιλιόμετρον (πληθυσμὸς: 2.540.241 κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1971 εἰς ἑκτασίαν 433 τετραγ. χιλιομέτρων), ἐναντὶ πυκνότητος 5270 κατοίκων τοῦ Τόκυο.

γ) Ὁ πληθυσμὸς τοῦ μητροπολιτικοῦ Τόκυο εἶναι ἑξὶ φορές περίπου μεγαλύτερος τῆς μείζονος ἑλληνικῆς πρωτεύουσας.

★ Δευτέρα εἰς πληθυσμὸν πόλις τῆς Γῆς εἶναι ἡ Νέα ὸρκη (κάτοικοι 11.550.600 διὰ τὰ μέσα τοῦ 1968). Ἐάν, ἐν τούτοις, εἰς τὴν ἑκτασίον τῆς μητροπολιτικῆς Νέας ὸρκης ἐπιπροσθεῖ καὶ ἐκείνη τῶν πόλεων Νιού Τζέρου καὶ Νιούαρκ, αἱ ὁποῖαι μετὰ τῆς Νέας ὸρκης ἀποτελοῦν κατ' οὐσίαν, ἐνιασίον πολεοδομικὸν συγκρότημα, θὰ ἔχομεν τὸ μεγαλύτερον ἀστικὸν κέντρον τοῦ κόσμου μετὰ πληθυσμὸν 16.131.300 κατοίκων καὶ ἑκτασίαν 4.409,4 τετραγ. μιλίων (11.420 τετραγ. χιλιόμετρα).

★ Ἡ μεγαλύτερα εἰς πληθυσμὸν χώρα τοῦ κόσμου εἶναι ἡ ἡπειρωτικὴ Κίνα. Ὑπολογισμοὶ τοῦ ἔτους 1971 ἀναθεωροῦν τοὺς κατοίκους τῆς εἰς 800.000.000. Δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὁ πληθυσμὸς τῆς Γῆς ἀνῆλθε εἰς 3.670.000.000, ἡ Κίνα ἀντιπροσωπεύει τὰ 22 περίπου ἑκατοστὰ τῶν κατοίκων τῆς Γῆς.

Ἐν ὁμοίᾳ μετὰ τὴν πληθυσμιακὴν πυκνότητα, ἡ Λαϊκὴ Κίνα ἔχει 216 κατοίκους ἀνὰ τετραγωνικὸν μίλι, ἐνῶ τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γῆς παρουσιάζει μέσην πυκνότητα 69 κατοίκων ἐπίσης ἀνὰ τετραγ. μίλι. Ἀς σημειωθῇ ὅτι, ἡ πυκνότης εἰς τὸν ἑλληνικὸν χῶρον, διὰ τὸ ἔτος 1971, ἦτο 172 κάτοικοι ἀνὰ τετραγ. μίλι (66,5 κάτοικοι ἀνὰ τετραγ. χιλιόμετρον).

★ Ἡ χώρα μετὰ τὴν μεγαλύτεραν ἐδαφικὴν ἑκτασίαν εἰς τὸν Κόσμον εἶναι ἡ Σοβιετικὴ Ἑνωσις. Ἐκτείνεται εἰς 22.402.200 τετραγωνικά χιλιόμετρα τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν τὰ 15 τοῖς ἑκατὸν τῆς στερεᾶς ἐπιφανείας τῆς ὑδρογείου μας.

Τὴν τεραστίαν ἑκτασίαν τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. τὴν ἀντιλαμβάνομεθα καλύτερον, ἐάν τὴν συγκρίνομεν μετὰ τὴν μικρὰν χώραν μας ἡ ὁποία ἔχει 131.944 τετραγ. χιλιόμετρα. Μία ὅλη διαιρέσις παρουσιάζει τὴν ἑκτασίαν τῆς Ἑλλάδος μικροτέραν κατὰ 170 φορές!

Κατὰ σειρὰν πληθυσμοῦ ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία ἔρχεται τρίτη εἰς τὸν Κόσμον (μετὰ τὰ 240.000.000 κατοίκων τῆς) μετὰ τὴν Κίναν (800.000.000) καὶ τὴν Ἰνδίαν (500.000.000).

ΑΡΧ. ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΣ

Γεωπονικὴ καὶ ἀγροτικὴ
συνεργασία

ΓΙΩΟ Χ. ΧΑΡΑΛ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

Στὸ πρῶτο ἄρθρο ἀγαπητοί μου φίλοι, σὰς εἶχα διηγηθῇ πὼς με ὑποδέχτηκαν οἱ ἀγρότες ἐνδὲς χωριοῦ τῆς περιοχῆς μου, ὅταν πῆγα νὰ τοὺς μιλήσω γιὰ μιά σοβαρὴ ἀρρώστεια τῆς ἐλῆας καὶ γιὰ τὰ μέτρα πούπρεπε νὰ λάβουν.

Στὴ συγκέντρωσιν ἐκείνην πὺς ἔγινε στὸ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ, ἀπὸ τοὺς ἀνέλυστα ὅλους τοὺς κινδύνους, πὺς διατρέχουν οἱ ἐλαιῶνες τους, πῆρα τὴν ἀπογοητευτικὴν ἀπάντησιν ἀπὸ κάποιον χοντρονοικοκύρη, πὺς ὡς φαίνεται θάταν καὶ ὁ καλύτερος τοῦ χωριοῦ, ὅτι «δὲν χρειάζομαστε συμβουλὲς γιὰτὶ Γεωπόνοι εἴμαστε μοναχοί μας». Δὲν θύμωσα, ἀλλὰπερίμενα τὴν εὐκαιρίαν νὰ τοὺς ἀποδείξω πόσο ἄσχετα μίλησαν ὅλοι, μετὰ τὸ στόμα τοῦ νοικοκύρη.

Μιά μέρα λοιπὸν, καὶ δὲν ἄργησε νᾶσου καὶ ἐρχομαι στὴν ἑδρὰ τῆς ὑπηρεσίας, ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ, ἀπόφοιτος Σχολαρχείου, τοῦ Συνεταιρισμοῦ οἱ γραμματικοὶ τους καὶ δύο νοικοκυραῖοι, ὁ ἕνας μάλιστα ἦταν αὐτὸς πὺς μοῦ εἶπε πὼς δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ συμβουλὲς.

Ἦρθαν στὸ γραφεῖο, καὶ χτύπησαν ἀναποφάσιστα καὶ δειλὰ, δειλὰ τὴν πόρτα.

Τὴν ἀνοιξα, τοὺς πρόσφερα καρέκλες νὰ καθίσουν καὶ καφέδες.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δρῆθηκαν σὲ ἄμνησιν, γιὰτὶ περιέμεναν ἄλλου εἶδους ὑποδοχῇ. Δὲν ἤξεραν τί νὰ πῶν, πὼς νὰ ἀρχίσουν, καὶ τί τέλος πάντων δικαιολογία νὰ εὗρουν γιὰ τὴν ἐπίσκεψίν των. Γιὰ νὰ τοὺς βγάλω ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο ἄρχισα πρῶτος τὴ συζήτησιν.

—Κύριε Πρόεδρε, εἶπα στὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος, πὼς αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις; Πὼς πάνε οἱ ἐλαιῶνες τοῦ χωριοῦ σας; Πὼς πάει ἡ ἀρρώστεια γιὰ τὴν ὁποία σὰς εἶχα μιλήσει; Μήπως ἔχετε ἀνάγκη νὰ σὰς δώσῃ ἡ ὑπηρεσία μας μερικὲς συμβουλὲς;

Στὸ τελευταῖο, «μήπως ἔχετε ἀνάγκη συμβουλῆς» ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεταιρισμοῦ, θάταν καὶ ὁ πὺς θαρρετὴς, πῆρε τὸ λόγο καὶ μοῦ εἶπε: «Κύριε Γεωπόνε, ὅταν ἦρθατε στὸ χωριὸ νὰ μᾶς μιλήσετε γιὰ τὴν ἀρρώστεια αὐτὴ πὺς μᾶς ἀτίλειε σὰς ἀκούσαμε μὲν, ἀλλὰ σὰς ἀπογοητέψαμε μετὰ τὸ ὅτι σὰς εἶπαμε, πὼς δὲν ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ συμβουλὲς. Ἀσφαλῶς σὰς ἐπικράναμε μετὰ τὴν ἀστοχὴ αὐτὴν κουβέντα μας. Τί ἰδέα σχηματίσατε γιὰ τὸ χωριὸ μας; Ἀσφαλῶς ὄχι καλὴ. Τώρα βλέπομε πόσο ἄδικο εἶχαμε, καὶ πόσο δίκιο εἶχατε καὶ ἔχετε καὶ θὰ ἔχετε πάντοτε, ὅταν προσπαθεῖτε νὰ μᾶς ὁδηγήσετε στὸ σωστὸ δρόμο, καὶ μῆς ἀπὸ ἀμορφωσιά, ἀπὸ ἐγωισμό, ἀπὸ πείσμα, δὲν θέλαμε νὰ σὰς ἀκούσωμε. Τώρα βλέπομε πὼς καταστρεφόμαστε, πὼς δὲν θάχουμε λάδι οὔτε γιὰ τὸ καντήλι, πὼς τὰ παιδιὰ μας θὰ φύγουν, καὶ τὰ κορίτσια μας θὰ μείνουν ἀνύπαντρα, γιὰτὶ ὅλα τὰ οἰκονομικά μας, αὐτὴ ἡ μαγκούφα ἡ ἐλῆα τὰ ταχτοποιεῖ, ὁ τόπος μας θὰ γίνῃ ρημαδιὸ, ἂν καὶ τόσο πλούσιος. Τί θὰ γίνωμε; Σὰς παρακαλοῦμε νὰ ξανάρθετε στὸ χωριὸ, καὶ θὰ σὰς ἀκούσωμε ὅτι καὶ νὰ μᾶς πῆτε, γιὰτὶ ἀλλοῦ δὲν βλέπομε τὴ σωτηρίαν μας, παρὰ μόνο στὸ Γεωπόνον».

Κύριοι, τοὺς λέω, πραγματικά, πόνεσα, ὄχι γιὰτὶ φερθήκατε ἄσχετα, ὄχι γιὰτὶ δὲν δεχθήκατε τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης, ὄχι γιὰτὶ δὲν παραδεχτήκατε τὴν συμφορὰ σας, ἀλλὰ γιὰτὶ δὲν μᾶς δώσατε καμμιά διαβεβαίωσι, ὅτι θὰ ἐφαρμόσετε ὅσα ἡ Ἐπιστὴμὴ σὰς συνιστᾷ, προκειμένου ἡ ἀγροτικὴ σας οἰκονομία νὰ προκοπῇ. Δὲν εἴσατε

ὑπάλληλοι, δὲν εἴσατε διομήχανοι, δὲν εἴσατε χτίστες, οὔτε ἄλλο ἀστικὸ ἐπάγγελμα ἐξασκεῖτε, εἴσατε ἀγρότες, γεννηθήκατε στὰ χωράφια, καὶ στὰ χωράφια θὰ πεθάνετε, μ' αὐτὰ ζῆτε καὶ μετὰ αὐτὰ θὰ ζήσετε. Πρέπει λοιπὸν σεῖς πὺς διαφεντεύετε τὸ χωριὸ, σεῖς πὺς νομίζω θὰ εἰστε καὶ οἱ καλύτεροι, νὰ ἐνδιαφερθῆτε γιὰ τὴν προκοπὴν τοῦ, γιὰ τὴν προκοπὴν τῶν παιδιῶν σας, γιὰ τὰ καλὰ σας γράμματα. Βλέπω πόσο ἀγωνίζεσθε γιὰ νὰ ἔχετε καλύτερες σοδεῖς, τί κεφάλαια διαθέτετε, καὶ πόσο κόπο, νὰ πετύχετε μιά καλύτερη χρονιά, νὰ πάνε καλὰ τὰ εἰσοδήματα γιὰ νὰ δῆτε καλύτερες μέρες. Δὲν εἶναι λοιπὸν κῆριμα νὰ μὴν ἀκολουθῆτε ὅσα ἡ Ἐπιστὴμὴ σὰς συνιστᾷ, πὺς κανένα συμφέρον δὲν ἔχει ὁ Γεωπόνος, παρὰ μόνο πὼς νὰ δῇ τοὺς κόπους του νὰ πληρώνωνται, ὅταν σεῖς προκοφτετε, τί ἄλλο ζητᾶτε ἀπὸ σὰς; Τίποτε περισσότερο ἀπὸ τὸ νὰ σὰς βλέπωμε εὐτυχισμένους, καὶ οἰκονομικὰ εὐρωστους. Ἐμεῖς θάμαστε πάντα κοντὰ σας.

Ἐκεῖνος πὺς εἶχε πῆ ὅτι δὲν ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ συμβουλὲς, εἶχε καταβασμένο τὸ κεφάλι σὰν ἐνοχος πὺς ἐπερίμενε τὴν καταδίκην του, σὰν μικρὸν ζημιάρικο παιδί.

—Κύριε Γεωπόνε, τόλμησε κάποτε νὰ πῇ, ἔτσι γιὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν εὐθύνην του, γιὰ τὴν ἀστοχὴ κουβέντα του, εἴμαστε ἐνοχοὶ ὅλοι καὶ ἐγὼ πρῶτος.

Δὲν μίλησα θέβαια καλὰ, καθόλου καλὰ, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ λάβετε σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι σὰς εἶπα, τόσο ἀσυλλόγιστα, τόσο ἀστοχα, γιὰτὶ τώρα καταλαβαίνω πόσο μεγάλη εἶναι ἡ Ἐπιστὴμὴ, πόσο σπουδαῖος εἴσατε σεῖς πὺς τὴν ἐκπροσωπεύετε, σεῖς πὺς τὴν σπουδάσατε καὶ πὺς κοπιᾶτε νὰ μᾶς μεταδώσετε τὰ φῶτα σας.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
«ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»
Ἐκδόσθαι ἐν Ἀθήναις
ΕΤΟΣ ΙΑΡΤΕΩΣ 1924
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Ε'
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1974

ΙΑΡΤΗΣ:
ΠΑΝΑΓ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ:
(1879) 1924 — 1972
ΙΑΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΤΗΤΗΣ
ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΑΡΗΣ Π. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

Κοκκιναρά 18 - Κηφισιά
ΤΗΛ.: 8015.546 - 8017.969
ΤΗΤΕΤΗΤΗΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΩΝ:
ΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΑΡΧΙΜ. ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΣ
ΤΗΤΕΤΗΤΗΣ ΤΤΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
ΕΠΑΜ. ΧΑΡΙΤΣΗΣ
Βασ. Σοφίας 8 - 10 — Δάφνη
ΤΤΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: «ΙΩΛΚΟΣ»
Ἰπποκράτους 65 Ἀθήναι
ΤΗΛ.: 618.684

ΣΤΥΛΟΡΟΜΑΙ:
Ἐσωτερικὸν:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 200—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 150—
ΠΑΣΗΣ ΦΤΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ
ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 500—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 300—
Ἐξωτερικὸν:
ΓΕΝΙΚΩΣ: Δολάρια 20 ΕΤΗΣΙΩΣ
(περιλαμβανομένης
ἀεροπορικῆς Ἀποστολῆς)
ΤΙΜΗ ΦΤΛΛΟΤ ΔΡΧ. 5.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ
Η "ΦΩΝΗ", ΘΑ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ
ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

ΑΦΟΙ ΤΖΑΝΝΕ
ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9
ΤΗΛ: 3231559 - 3231663

ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Από τον βιογραφικό τόμο «Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΠΟΥ ΦΕΥΓΕΙ» — Έκδ. 1953

Υπό Κυρίας ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΛΟΥ — ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Αντώνιος Ν. Κατελούζος

Υιός του διακεκριμένου παλαιού συμπολίτη δικηγόρου Νικολάου Κατελούζου, που έδρασε κατά τα έτη 1906—1930 στην πόλη μας, άφου πρώτα σημείωσε δικηγορική σταδιοδρομία στη Σμύρνη. Άνεψιός του παλαιού έμπορου άποικιακών Σοφοκλή Κατελούζου. Κατάγεται από τα Κύθηρα. Γεννήθηκε στα 1910 στην 'Αλεξάνδρεια. Σπούδασε στη γαλλική σχολή των 'Ιησουϊτών.

Όταν άποπεράτωσε τις σπουδές του, έφυγε στη Γρενόβλη της Γαλλίας για νομικά, όπου έμεινε τρία χρόνια. Κατόπιν επέστρεψε στην 'Αλεξάνδρεια διπλωματούχος, όπου έξασκουσε το δικηγορικό επάγγελμα μέχρι μετά τον Β' πόλεμο. Τό γραφείο του (στην οδό Φάλακ) εργάζετο λίαν ευδύκωμα από το 1930 μέχρι το 1955 (όποτε άφισε πρόωρα την γή...).

Ο δικηγόρος Αντώνιος Κατελούζος άσχολείτο πολύ με τα κοινά: 'Αντιπρόεδρος της 'Αδελφότητος Κυθηρίων, Ταμίας στο «Ατελιέ» — την μεγάλη καλλιτεχνική διεθνή «συνομοσπονδία» της πόλεως 'Αλεξάνδρειας — Σύμβουλος από το 1946 στον «Αισχύ-

λον — 'Αρίονα» την μεγαλύτερη 'Ελληνική Ένωση. Φίλος των γραμμάτων — Τεχνών, σύναψε στα φιλολογικά σαλόνια και σε κάθε σοβαρή καλλιτεχνική εκδήλωση. Ευφύης, χαριτολόγος από φύσεως, ήταν ευχάριστος στις συναναστροφές.

Άλλη του κλίσις ήταν ή αγάπη προς τα θεία. Ήταν στο παγκάρι του Πατριαρχικού ναού 'Αγ. Σάββα, κάθε Κυριακή κι' εορτάσιμη ήμέρα. Κατ' αυτόν τον τρόπο εξυπηρετούσε τη θρησκευτική ιδέα και βοηθούσε την εκκλησία.

Ντυμένος άψογα, κομψός με παρουσιαστικό ευγενούς, μάτια φυσικά και μειδιάμα... διαρκείας, έκέρδιζε τη συμπάθεια. Ήταν πλούσιος με άκτινα πλούτου... οίκογενειακή. Άνεψιός από τη μητέρα του, του οφθαλμιάτρου Κωνστ. Κασσιμάτη, για τον όποιο θα μιλήσω κατοπινά.

Δέν εγγνώρισα πολλούς Κυθηρίους, αλλά κρίνοντας από τον Άντωνάκη, νομίζω πως όλοι έχουν αδαμάντινο χαρακτήρα και... τριανταφυλένια καρδιά.

Παναγιώτης Μπαβέας

Άπό τους πιο γνωστούς παλαιούς 'Αλεξανδρινούς. Άπό το 1895 πιστός εργάτης της 'Ελληνικής Φιλαρμονικής Σχολής 'Αλεξάνδρειας. Ένθουσιώδης μουσικός, ώδηγούσε τον φιλαρμονικό του λόχο με καμάρι κάθε πού σύμπας ο 'Ελληνισμός έώραζε πατριωτικά. Πάντα ή Φιλαρμονική μας συμμετείχε.

Ο Μπαβέας είχε καταγωγή από τα Κύθηρα. Έγεννήθη και σταδιοδρόμησε στην 'Αλεξάνδρεια όμως, όπου έσπούδασε μουσική με τους φημισμένους 'Ιταλούς «μαέστρους» εκείνης της εποχής. Δέν υπήρχαν ακόμα τότε στην 'Αλεξάνδρεια μουσικοδιδάσκαλοι 'Ελ-

λγες.

Ο Παναγιώτης Μπαβέας εφοίτησε στο φημισμένο τότε Λαϊκόν Λύκειον με καθηγητή τον Γκαλέττι. Λάβαινε μέρος στην ξακουστή διεθνή όρχήστρα του μεγάλου λουτροξενοδοχείου «Σάν Στέφανο» με διευθυντή τον Μπονόμι κι' όρχήστρα με 60 φημισμένους καθηγητές.

Ήταν ευχαρις, μικρού αναστήματος, αλλά καλοδεμένος, ένθουσιώδης. Ή Παροιμία τον εγγνώριζε και τον έκτιμούσε. Δεκάδες μεταγενέστεροι μουσικοί τον είχαν «δάσκαλο».

Γεώργιος Έμμανουήλ Λουράντος

'Αλεξανδρινός επιχειρηματίας και λόγιος. Έγεννήθη στην Κοινότητα Μυρτιδίων των Κυθέρων (1904). Ο πατήρ του ήτο διδάσκαλος, ιερέας, έπαι σειράν έτών δέ έπισκοπικός έπί-

τροπος Κυθέρων, ήγούμενος του μεγάλου μοναστηρίου «Παναγία ή Μυρτιδιώτισσα». Άπόφοιτος του δημοτικού Κυθέρων και Έμπορικής Σχολής 'Αθηνών, ήλθε το 1924 στην 'Αλεξάν-

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΑ

ΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΙΚΕΤΟΥ

Η προσφορά έκ μέρους του κ. Έμμ. Ι. Βικέτος άρκετών μεταφραστικών εργασιών του μου γεννά την υποχρέωση να του άφιερώσω τις λίγες σκέψεις μου.

Ο κ. Βικέτος δρίσκεται εις τό μέσον της ζήτησης από πάσης πλευράς πορείας του γιατί είναι ήδη έκ των έμπειροτέρων μεταφραστών άρχαίων τραγωδιών καθώς και άλλων έργων της Παγκοσμίου λογοτεχνίας. Είναι δέ πρωτίστως ποιητής, άφου δέν νοείται άλλοιώς πώς, ή τελειότητα αυτή των άποδόσεων τους σε στίχους, αν δέν ήταν από κείνους που σέβονται πραγματικά την ποίηση, που την έχουν ήσυχά στα χείλη της ψυχής τους και που δέν κατ'ήλθονται τό ταλέντο τους. Στους στίχους του κουβαλά μίαν άμύσησιν, που στη θερμοκρασία της έκκαλάπτεται: ότι συνιστά την άρμονία.

Ακολούθως είναι στοχαστής. Προτάσσει είταγωγές που δείχνουν πλάτος μελέτης, δίψα συλλογής χρυσού, πάθος τελειότητας και δέν είναι ούδ' έπί τό μικρόν άκρωτηριασμένες.

Οι μεταφράσεις γενικώτερα, μπορούν να παρομοιαστούν με τις φωτογραφίες, που κάποτε μίς μοιάζουν πολύ κι' άλλες μίς παραμορφώνουν. Είναι δύσκολος θα πώ, και πού συγκεκριμένα για τα έργα, που μετάφρασαν ο κ. Βικέτος, άφου υπάρχουν άλλες φημισμένες, που φυσικά δέν ξεκρεμούνται για να αντικατασταθούν εύκολα. Όμως δέν

ξέρω γιατί συμπαθούνται πολύ. Ή απλότητα κι' ή χάρη, που τις έντυσε ξεμακραίνοντας από κάθε λογισμύνη, τό λυρικό κέφι των λέξεων, που αναποδογύριζαν δοκιμάζοντας όλα τα σχήματα για να θρούν την πιο κατάλληλη θέση, οι σαγηνευτικοί τόνοι των χαρακτών και των μοнологών που κι' ανταποκρίνονται στο όαρος των κεμένων, τις κάμουν ύμολογουμένως διαλεκτές. Τίποτε τό τραχύ, τό άνοστο δέν τους σημειώνεις κι' άκόμη δέν όρίσκεις καμιά μίμηση, άφου ο μεταφραστής τους, σάν τον Δαυίδ, που δέν έστερξε τα όπλα του Σαμψών, πολεμώντας τον Γολιάθ, γιατί γνώριζε ότι τα ξένα όπλα δυσχεραίνουν και καταπονούν τους φέροντας αυτά, έδαίσθη στο μοναδικό χάρισμα της σαφήνειας, έπιτυγχάνοντας χρυσασταλλινήν διύγεια και ταυτοχρόνως ακρίβειαν.

Ο κ. Βικέτος μίς έδωκε μέχρι σήμερα τις μεταφράσεις των κορυφαίων από άπόψεις ύψιλοφροσύνης έργων, ήτοι των Άντιγόνης και 'Ηλέκτρας του Σοφοκλέους, 'Αρλετ του Σαίξπηρ και της 'Ιφιγενείας εν Ταύροις του Εϋριπίδου και μίαν ώραιαν όμιλίαν «'Ηλέκτρα, ο 'Αρλετ και τό άγαρφον του Σικελιανού». Δέν είναι ούτε στο μέσον του Μαρθωνίου, που δάλλθηκε να τρέξει. Όμως ξέρομε, θα στεφθή 'Ολυμπιονίκης!

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

δρεία και κατέγινε με την επιχείρηση ζυθοστατορίων. Ένα από τα μεγαλύτερα και καλύτερα λειτουργούντα στην οδό Μισάλας ήταν το «Μπάρ Λουράντος». Ίδρύθη το 1936.

Άπό μικρός είχε κλίση στη λογοτεχνία και ποίηση, μα οι πολυσχιδείς άσχολίες του δέν του έδιναν καιρό για τα γραμματα. Κατά την εποχή του πολέμου φοβήθηκε, ξέσπασε μέσα του ο πατριωτισμός. Ο στίχος ήφαιστίε. Ο φλογερός πατριώτης έψαλλε τότε παιάνας. Έγινε γνωστός. Τα φιλολογικά σαλόνια της 'Αλεξάνδρειας άνέβασαν στο θήμα τους το Λουράντο. Κι' οι σύλλογοι... Οι εφημερίδες έδημοσίευαν άρθρα - ποιήματά του. Έγραφε σάν είχε καιρό. Έξέδωσε τις ποιητικές συλλογές: 'Ελλάς Αιώνια (ύπέρ του 'Εθνικού Άγώνος). Είς οιωνός άριστος άμύνεσθαι περί Πάτρις (πρός όφελος της Φανέλλας του Στρατιώτη). Ξόδεψε χρηματικά ποσά (1939 — 45) για την άμυντικήν ιδέα. Έγραψε πατριωτικά έργα που παίχθηκαν στο «Κανισκέρειον Όρφανοτροφείον», στη λέσχη «Έλληνο - Άγγλικό κέντρο» κ.ά.

Στέλιος Κασσιμάτης

Τσιριγώτης ο μεγάλωμος εργοστασιάρχης - ποτοπαραγωγός της συντοκίας 'Ατταρίου, έγκατεστάθη στην 'Αλεξάνδρεια στις αρχές του αιώνα. Εργάστηκε τίμια κι' άποδοτικά και κατόρθωσε — από του Β' πρό πάντων Μ. Πολέμου — ν' άποδώσει με την εργατικότητα κι' έπιμονή του διομηχανία πρωτίστης κυκλοφορίας. Στάθηκαν τα ποτά του μεταξόν των καλύτερων στην Αίγυπτο. Μετά τον θάνατό του, το εργοστάσιο διαχειρίζονταν οι θυγατέρες του.

Μαρίκα

Λιβανοπούλου

Αυτο λόγια μνημοσύνης όφειλω σε νεαρά συγγενή του Στέλιου Κασσιμάτη: Τη μορφωμένη (για την εποχή της υπερβολικά), ευγενική κι' ώραιόψυχη κόρη, που ή φθίση έκτοτε τό νήμα της ζωής της στα 25 της χρόνια. Τελειόφοιτος του Γυμνασίου, της γαλλικής σχολής Καλογραίων, υπήρξε λεπτός άστέρι γνώσεων και θέμα θαυμασμού.

Διετέλεσε διευθύντρια του γυναικείου τμήματος στα μεγάλα, παγκοσμίου γνωστά, παρισινά καταστήματα νεωτερισμών «Σαλόν» — έπιχειρήσεων παρισινών.

Βλαντῆδες...

Έμποροι άποικιακών — παραγωγών αυγοτάραχου Δημήτριος και Παναγιώτης Βλαντῆδες. Άπό τους παλαιούς άποίκους, είχαν προωθήσει το εμπόριο των όωσ το έξωτερικό. Ο πατέρας των ήταν ιδρυτής του «Καφέ ντ' 'Αλεξαντρί», ενός από τα μεγαλύτερα κέντρα της 'Ελληνοκρατούμενης 'Αλεξάνδρειας. Είχαν από τό όνομαστό κέντρο περάσει χιλιάδες άτομα. Ήταν επάνω στον ανατολικό λιμένα — καθώς πολλά άλλα ελληνικά μεγάλα κέντρα — σε μαγευτική τοποθεσία. Έλειτούργησε λαμπρά κι' άφησε στους άπογόνους πλούτη και κτήματα.

Παῦλος και Πέτρος

Άλλοι Βλαντῆδες — οι Παῦλος και Πέτρος, άδελφοί — επιχειρηματίαι μεγάλων παραθαλασσίων κέντρων των: «Ζέπελιν», «Εξέλιος» κ.ά., όπου χιλιάδες επίσης άτομα έπί δεκαετίες έψαγαγογήθηκαν. Αυτοί έφεραν από την 'Αθήνα και τό έξωτερικό καλλιτέχνες. Έπέρασαν από την επίστασ των όλκῆς όνόματα: Νίκος Γούναρης, 'Ορέστης Λάσκος, Σοφία Βέμπο, Μαίρη Λίντα, κ.ά.π. Καί τραγουδίστριες Εϋρωπαϊές παγκοσμίας φήμης.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΝΑ ΕΠΕΚΤΑΘΗ Η ΔΕΗ

Άφορμήν λαμβάνοντας έκ της επέκτασης της ηλεκτροδοτήσεως εις τον άεροσταθμόν του ΟΤΕ 'Αγίας Μόνης, ή όποία θα έπρεπε ήδη να έχει γίνει από έτών, διά πολλούς και διαφόρους λόγους, έρωτώμεν την Δ.Ε.Η.: Διατί δέν μεριμνά διά την επέκτασιν του δικτύου εις όλην την Νήσον;

Έχομεν όπ' όψιν μας ότι από τας αρχάς του έτους 1972 και έντός του 1973 προέβη εις έπιμετρήσεις και ύπολογισμούς δαπάνης, διά την προέκτασιν της μέχρι Αδελφίου και Διακοφτίου χωρίς να δοθῇ συνέχεια έκτοτε. Τό αυτό συνέβη και με άλλας περιοχές της Νήσου.

Άλλ' όψ' όσον οι κάτοικοι των εν λόγω περιοχών είναι πρόθυμοι να καταβάλλουν την δαπάνην της μεταφοράς του ρεύματος εις τας οικίας των, διατί δέν προχωρεί ή εγκατάστασις και καταδικάζονται όλόκληραι περιοχαι εις τό σκότος; Είναι άραγε τόσον δύσκολον να αντιληφθῇ ή Δ.Ε.Η. ότι έχουν δικαίωμα ζωής, ιδία αι υπό ανάπτυξιν περιοχαι της 'Ελλάδος και όχι μόνον ή ύδροκέφαλος Πρωτεύουσα, όπου άπειδώς υποθηκεύονται νέα φωτιστικά σώματα;

Έν τελευταία αναλύσει, τα έπί σειράν έτών όμολογιακά δάνεια δέν εκκαλύφθηκαν μόνον από τα μεγάλα άστικά κέντρα, αλλά και από την ύπόλοιπον επαρχιακήν 'Ελλάδα, ή όποία δικαιούται κάποιου έστω μικρού μεριδίου.

Φῶς ζητούμεν, κύριοι, και αυτό όχι δωρεάν.

ΤΙ ΕΓΙΝΕ;

Πρωτῆθῆμεν και έρωτώμεν με την σειράν μας την Δασικήν 'Υπηρεσίαν της Νήσου μας και κατ' επέκτασιν τό Δασαρχείον Πειραιώς:

Πού κατέληξαν αι άνακρίσεις έπί άνακρίσεων διά τας πυρκαϊάς του έτους 1972 εις την Νήσον μας;

Άνευρέθησαν οι ύπεύθυνοι ή άκόμη αναζητούνται; Και εν τούτοις περιπτώσει που όφείλεται ή όλιγοπρία διά τον έντοπισμόν και έπιμερισμόν των εύθυνών; Δηλαδή θα ρημάξῃ ο τόπος και δέν τρέχει τίποτε;

Ο Κυθηριακός λαός έχει την άπαίτησιν να μάθῃ ποίον είναι τό πόρισμα της διεξάχσεως έκτοτε έρευνῆς. Καί έάν όπαρχουν εύθύναι να έπέμβῃ ό Είσαγγελεός, διατί να σταματήσῃ ή άνευθυνσύνη ύυνότης και τό «δέν ξέρω» και «δέν είδα» των έρωτωμένων.

Επί του θέματος θα επανέλθωμεν έάν δέν υπάρξῃ ύπεύθυνος άπάντησις ίκανοποιούσα τό δημόσιον αίσθημα.

ΒΑΤΡΑΧΑΝΘΡΩΠΟΙ

Πρό τινων ήμερών έδημοσιεύθη εις τον ήμερήσιον Τύπον ή εἰδησις ότι ή 'Υπηρεσία Προστασίας των Αρχαιοτήτων θα πλαισιωθῇ υπό σώματος βατραχανθρώπων, προκειμένου να προστατευθῇ ο ύποθαλάσσιος αρχαιολογικός πλούτος της χώρας μας.

Ορθοτάτη ή άπόφασις. Άλλ' έρωτώμεν εν τη άφελεία μας: Άν κάποια νύχτα φτάσῃ στην Παλιόπολη ένα πειρατικό ταχύπλοον σκάφος και τα ξημερώματα μία όμάς από έξασχημένους πειρατάς των θυθών «βουτήξῃ» στα νερά εκείνα, και σε διάστημα όλίγων ώρων άνελκύσῃ πληθώραν θησαυρών και εν συνεχεία άναχωρήσῃ, ποίος θα την έμποδίσῃ;

Νομίζομεν, ότι ή Αρχαιολογική 'Υπηρεσία θα έπρεπε να μεριμνήσῃ, ώστε εις τας περιοχάς όπου υπάρχουν ύποθαλασσίως αρχαιολογικοί θησαυροί, να υπάρχουν παραλλήλως κάποια έστω «μάτια» έντεταλμένα διά την είδοποίησιν των άρμόδιων λιμενικών όργάνων, τα όποια όμως να διαθέτουν και τα μέσα ταχεία έπεμβάσεως προς έξουδετέρωσιν των αρχαιοκλοπήλων.

Ας μή λησμονώμεν δέ, ότι άκόμη και τοίχοι όλόκληροι με θυζαντινάς εικόνάς άφρήθησαν πρό όλίγων έτών, από έξοικαλίσια της Νήσου μας διότι άκριβώς έλειπαν τα «μάτια» που θα έπροστάτευαν τα ίερά αυτά κειμήλια.

Η ούσια είναι: ότι κάπως καλύτερον πρέπει να προστατευθόν τα εν τη Νήσω γνωστά και άγνωστα υπάρχοντα άρχαία.

Κυθηραϊκή έκδρομή

Ο ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ διοργανώνει διά την 5ην Μαΐου 1974 ήμερησίαν έκδρομήν δι' αυτόνηντον (πούλμαν) εις 'Όσιον Λουκά μέ τας Δελφούς. Αναχωρήσις την 7ην π.μ. έκ της πλατείας Κάνιγγος (έμπροσθεν του ύπουργείου Έμπορίου). Επίσκεψις του Βυζαντινού Ναού του 'Όσιου Λουκά μέ τας περίφημα ψηφιδωτά του και εν συνεχεία των Δελφών και του πλουσίου Μουσείου αυτών.

Κατά την επιστροφήν στάθμευσις εις Λεβάδειαν προς έπίσκεψιν των αξιοθέτων της πόλεως και των αρχαιολογικών χώρων αυτής (Μαντεϊον Τρυφώνιου κ.λπ.).

Εξόδα συμμετοχής Δραχ. 100 διά τα μέλη και Δραχ. 80 διά φοιτητάς και σπουδαστάς.

Δηλώσεις συμμετοχής μέχρι και της έσπέρας της 3ης Μαΐου εις τον κ. Έμμαν. Καλλιέρον, Μεσάνδρου 15, τηλ. 3219-254 και εις τας Γραφεία του Συνδέσμου, τηλ. 638-190.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ!!

Προφανώς αϊ αρμόδιαι Υπηρεσίαι του Υπουργείου Δημοσίων Έργων αγνοούν την ύπαρξιν μιᾶς Νήσου ή οποία ονομάζεται Κύθηρα.

Προφανώς αγνοούν ότι 40.000 περίπου Κυθήριοι (4.000 έν τή Νήσω, 10.000 εἰς Ἀθήνας - Πειραιᾶ καί 25.000 εἰς τὸ ἐξωτερικόν) ἀποτελοῦν ἕνα ζωντανόν τμήμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ ὁποῖον προσφέρει πολλὰ καί ποικίλα εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

Προφανώς παρερμηνεύουν τὴν περί περισυλλογῆς Κυβερνητικῆν πολιτικὴν. Ἡ πολιτικὴ αὕτῃ προβλέπει ὅχι διασπάθισιν τοῦ Δημοσίου χρήματος. Δέν ἐντέλλεται ἀνακοπὴν καί παραπομπὴν εἰς τὰς καλὲνδας ἔργων τὰ ὁποῖα ἤρχισαν ἀπὸ διετίας.

Διότι εἰς παρερμηνείαν τῶν Κυβερνητικῶν ἐντολῶν θὰ πρόκειται ἀσφαλῶς, ἡ ἐξαίρεσις τῶν Κυθῆρων ἐκ τοῦ προγράμματος Δημοσίων Ἐπενδύσεων διὰ τὸ ἔτος 1974, τὸ ὁποῖον ἐκοινοποιήθη εἰς τὴν Νομαρχίαν Πειραιῶς, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Τυχᾶναι ἀδιανόητον διὰ τοὺς Κυθῆριους τὸ πῶς τὸ Υπουργεῖον Δημοσίων Ἐργων περιέλαβεν εἰς τὸ πρόγραμμά του τοῦ 1974 ὅλας τὰς ἐκ τοῦ Νομοῦ Πειραιῶς ἐξαρτωμένας Νήσους, καί ἐξήρσεν τὰ Κύθηρα.

Δηλαδή καί τὰ ἐν ἐξελίξει ἔργα τί θὰ γίνουν; Θὰ καταστραφῇ, ὅτι ἔγινε μέχρι σήμερον καί θὰ πληρώσῃ πάλι τὸ Κράτος ἐν καιρῷ εἰς τὸ διπλάσιον ἐκεῖνα ποῦ μένουν τώρα στὴν μέση καί θὰ καταστραφοῦν μένοντα ἀνεκτέλεστα;

Δύο τινὰ θὰ συμβαίνουν εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Κυθῆρων:

Ἡ αἰ ἀρμόδιαι Υπηρεσίαι τῆς Νομαρχίας δέν ἐνημέρωσαν ἀρκούντως τὸ Υπουργεῖον, ἡ ὁ κ. Υπουργὸς Δημοσίων Ἐργων ἔχει τὴν ἐσφαλμένην ἐντύπωσιν ὅτι τὰ Κύθηρα ἔχουν εὐνοηθῇ ἐναντι ἄλλων περιοχῶν.

Δέν πιστεύομεν ὅτι συμβαίνει τὸ δεύτερον. Διότι ὁ κ. Τριανταφυλλάκος γνωρίζει καλῶς νὰ ἐκτιμᾷ καταστάσεις καί νὰ δίδῃ ὀρθὰς κατευθύνσεις, ὅταν μάλιστα γνωρίζῃ ὅτι τὰ Κύθηρα ἔχουν πολλὰ προσφέρει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ζωὴν.

Δηλαδή ποῖον τὸ κέρδος τοῦ Κράτους ὅταν οἱ Κυθῆριοι τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸ τῆς κρατικῆς ἀστοργίας, ἀγανακτήσουν καί σταματήσουν τὴν ἀποστολὴν συναλλαγμάτων καλοῦντες ἐκ παραλλήλου τοὺς ἐν Ἑλλάδι συγγενεῖς των εἰς ἀποδημίαν;

Ἐλπίζομεν ὅτι ἐντὸς θραχυτάτου χρόνου ἐπιβάλλεται ὁ Υπουργὸς Δημ. Ἐργων νὰ ἐπιληφθῇ τῆς περιπτώσεως τῶν Κυθῆρων καί νὰ δώσῃ τὰς δεούσας οδηγίας πρὸς συνέχισιν καί ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῇ Νήσῳ ἀρξαμένων καί προγραμματισθέντων ἔργων.

Οἱ Κυθῆριοι τὸ ἀναμένουν μόνον ἀπὸ αὐτόν, καί εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ τὸ πράξῃ.

Ἐπὶ τέλους!

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐγκτεστάθῃ καί ἤρχισεν τὰς ἐργασίας του, συνεργεῖον τῆς ΔΕΗ διὰ τὴν ηλεκτροδότησιν τοῦ ἀεροσταθμοῦ τοῦ ΟΤΕ τοῦ εὐρισκομένου πλησίον τῆς Ἀγίας Μόνης.

Τὸ ὑπὸ ἐγκατάστασιν ηλεκτρικὸν δίκτυον θὰ διέλθῃ πλησίον τοῦ ἀεροδρομίου, ὥστε νὰ καταστῇ εὐχερὴς ἡ εἰς τὸ προσεχές μέλλον ηλεκτροδότησις του.

ΜΑΛΕΑΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Α. Ε. Δ/Π ΚΑΝΑΡΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ὥραν 11 π.μ. διὰ ΘΗΡΑΝ, ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ, ΣΗΤΕΙΑΝ, ΚΑΣΟΝ, ΚΑΡΠΑΘΟΝ, ΧΑΛΚΗΝ, ΡΟΔΟΝ.
ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 10 π.μ. διὰ ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΝ, ΜΟΥΔΡΟΝ, ΜΥΡΙΝΑ, ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΝ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥραν 11 π.μ. διὰ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ, ΓΕΡΑΚΑ, ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΝ, ΝΕΑΠΟΛΙΝ, ΕΛΑΦΡΟΝΗΣΟΝ, ΑΓΙΑΝ ΠΕΛΑΓΙΑΝ, ΚΑΦΑΛΙ, ΠΟΡΤΟΚΑΓΙΟ, ΓΥΘΕΙΟΝ, ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ.
Γραφεῖα 421.679, 420.478.
Πληροφορίαι πρακτορείον 424.800.

Ἐπίσημοι εἰς Κύθηρα

Τὸ Μέγα Σάββατον ἀφίχθη εἰς Κύθηρα καί ἐφιλοξενήθη εἰς Καψάλι ὁ ἐν Ἀθήναις Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γαλλίας συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του καί τῶν δύο τέκνων του.

Ὁ διακεκριμένος ξένος μας ἐπεσκέφθη διάφορα σημεῖα τῆς Νήσου μας, ἔζησε ἕνα ἑλληνικώτατον Πάσχα καί ἀνεχώρησεν τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα μετὰ τὰς καλύτερας τῶν ἐντυπώσεων καί μετὰ τὴν ῥητὴν ὑπόσχεναι ὅτι τὸ καλοκαίρι θὰ ἔλθῃ γιὰ διακοπὰς.

Ἡ Φιλαρμονικὴ Ποταμοῦ

Τὴν μετὰ τὸ Πάσχα Παρασκευὴν ἡ Φιλαρμονικὴ Ποταμοῦ ἔδωκε μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν χοροεσπερίδα, τὰ ἔσοδα τῆς ὁποίας διετεθήσαν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ κτιρίου τῆς Φιλαρμονικῆς καί τοῦ Κοινοτικῆς Σενώνας (διορεᾶ κληρονόμων Μαρσέλλου).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ Ω.Ρ.Λ.

Σουλίου 4 - Ἀθήναι.

ΤΗΛ. 621-001

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 5-8 Μ.Μ.

Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΠΟΛΕΩΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Γεωργικῶν ἐφαρμογῶν ἀρμόδιος Γεωπόνος Κυθῆρων, μετέβη ἐπ' ἐσχάτων ἐπανεξιημένων εἰς τὴν περιοχὴν Παλαιοπόλεως, ὅπου ἐν συν-εργασίᾳ μετὰ τῶν Κοινοτικῶν παραγόντων Φιλικιανικῶν καί Μητῶν ἐξέτασεν καί συνεζήτησεν ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων κατασκευῆς φράγματος εἰς τὴν θέσιν Πρινολάγκαδο, διὰ τὴν ὁρδευσιν ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς.

Βεβαίως τὸ ἔργον παρουσιάζει ἐκ πρώτης ὀψεως δυσχερείας, ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι ἐάν τὸ Υπουργεῖον Γεωργίας, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τεραστίαν δραστηριότητα ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, (καί πρὸς τιμὴν του, λίαν ἀθροῦσας), προγραμματίσῃ τὸ ἔργον, τότε λίαν συντόμως μία ἀξιόλογος περιοχὴ τῆς Νήσου μας θὰ μεταβάλῃ ὅψιν καί θὰ γίνῃ ἕνας μικρὸς παράδεισος.

Δέν ἔχομεν δὲ λόγους νὰ ἀμφιβάλλομεν, εἰς τὸ ὅτι ἡ Γεωργικὴ Ὑπηρεσία τῆς Νήσου κάνει καλὰ τὴν δουλειά της.

~~~~~

Ἐν ἐξελίξει ἔργα

Μὲ ἐντατικὸν ρυθμὸν συνεχίζονται ὑπὸ τῶν συνεργειῶν τοῦ ἐργολάρου κ. Σπανόκη, αἱ ἐργασίαι διανοίξεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Μυλοποτάμου πρὸς τὸ σηλαίον «Ἀγίας Σοφίας».

Διὰ τὸ ἐν λόγω σηλαίον, εἶναι γνωστὰ αἱ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καταβληθεῖσαι προσπάθειαι τῆς Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Σηλασιολογικῆς Ἑταιρείας, κυρίας Ἀννας Πετροχείλου, διὰ τὴν ἀξιοποίησιν του.

Ἀς ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ὁδοῦ θὰ διευκολύνῃ τὴν πρὸς τὸ σηλαίον προσέλασιν, ὥστε νὰ ἀποδῇ αὐτὸ οὐσιαστικὸς πόλος ἔλξεως τῶν ἐπισκεπτιμῶν τὴν Νήσον μας τουριστῶν, ἀλλὰ καί ἐπιστημόνων γενικώτερον ἐκ διαφόρων χωρῶν.

Ἄλλωστε, δέν πρέπει νὰ λησμονηταί, ὅτι καί ἡ ὑπὸ τῆς κυρίας Πετροχείλου λίαν ἐπιτυχῆς ὀνοματοθεσία τῶν διαφόρων χώρων αὐτοῦ προσδίδει μίαν ρωμαντικὴν χροιάν εἰς αὐτό, ἡ ὁποία ὁπωσδήποτε διεγείρει τὴν εὐαισθησίαν καί τῶν τουριστῶν ἀλλὰ καί τῶν εἰδικῶν περὶ τὰ σηλασιολογικά!

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Πόσο δύσκολο ἀλήθεια εἶναι νὰ ἀποτοξινωθῶμε ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὰ τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς καί ἀπὸ τὸ 1821 ὥς τὰ σήμε-ρα νὰ μισήσουμε νὰ σήσουμε ὅλας τὰς ἱστορίας, τοὺς μύθους, τὰ περιστατικά καί τὰ γεγονότα, ἀληθινὰ ἢ ψευτικά, ποῦ τὴν ἔχουν τὸν Ἑλλη-νισμό τὸς αἰῶνες.

Μὰ ἀπ' αὐτὰς τίς μυθιστορίας, μοῦ θύμισε τελευταῖα μιά συζήτησις ποῦ εἶχα μ' ἕνα «ἐπαύοντα».

Λέει, λοιπόν, ἡ ἱστορία τὰ παρακάτω περίπου:

Στὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς, ὁ Μέγας Σουλτάνος εἶχε ἕνα ἀντιπρόσωπό του σὲ μὴν μεγάλη πόλιν, γιὰ νὰ διαφεντεύῃ τὰ συμφέροντά του καί νὰ ἐνεργῇ γιὰ λογαριασμό του. Σ' αὐτόν, εἶχε δώσει τὸν τίτλο τοῦ Μεγάλου Βεζύρη, καί ἀπὸ καιροῦ σὲ καιρὸν τὸν καλοῦσε κοντά του γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν σχετικὴ ἀναφορά γιὰ τὸ πῶς πάνε τὰ πράγματα στὴν Ἐπαρχία ποῦ τὸν εἶχε διορισμένο.

Ὁ Βεζύρης πῆγαινε μὲ τὰ πεσκέσια του, ἐπαιρνε τίς νέες διαταγὰς τοῦ Πολυχρονεμένου του καί ἐξαγαγύριζε στὸ Παλάτι του. Ἀπὸ και-

ΓΑΛΛΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Ὁ ὡς ἄνω τίτλος ἀποτελεῖ τὴν εἰδησιογραφικὴν πλευρὰν ἐνὸς θέματος τὸ ὁποῖον ἐνεφάνισεν δύο ὄψεις καί τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικειμενικὸν πολλῶν σκέψεων ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐὰν οἱ Κυθῆριοι ἀντιμετωπίζουσιν σωστὰ ἢ ὀχι τὸ θέμα «τουριστικῆς πολιτικῆς ἐν τῇ Νήσῳ».

Ἄλλ' ἂς πάρουμε τὰ πράγματα μὲ τὴνσειρὰν τους, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν εἰδησίαν.

Αὕτῃ μᾶς πληροφορεῖ ὅτι εἰς τὰς 23 Ἀπριλίου ἐφθάσεν εἰς τὸν λιμένα Καψαλίου τὸ γαλλικὸν ὑπερωκεάνειον «PENEZAN», 30.000 τόνων, μὲ 365 Γάλλους τουρίστας ὑψηλοῦ ἐπιπέδου.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔμειναν στὸ νησί μας τέσσερις ὥρες.

Στὸ διάστημα αὐτό, τὸ γραφεῖο ποῦ εἶχε ἀναλάβῃ τὴν διακίνησιν τους στὰ μέρη μας, τοὺς ἐξενάγησεν εἰς τὸ Κάστρο, ἐφρόντισεν ὥστε νὰ ὑπάρχουν παντὸς εἶδους μεταφορικά μέσα, γιὰ νὰ μὴν ταλαιπωρηθοῦν ἀνεβαίνοντας ἀπ' τὸ Καψάλι στὴ Χώρα καί τοὺς ἐδεξίωθη ἐν συνεχείᾳ στὸ Καψάλι, προσφέροντάς τους ἕνα ἐλαφρὸ πρόγευμα στὸ ὁποῖο εἶχαν προστεθεῖ μη-ζυθρες μὲ μέλι ντόπιο, καί οὐζο μὲ θαλασσινὸς μεζέδες. Ἐν συνεχείᾳ ὁμάς δέκα μαθητῶν καί μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου, ἐνδεδμένον μὲ τοπικὰς ἐνδυμασίας ἐχόρευσεν πρὸς τιμὴν των Ἑθνικῶν χορῶν.

Ἀκολούθως οἱ ξένοι μας ἐφυγαν ἔχοντας πάρει μὴ ἐντονη γεῦσι Ἑλληνικῆς φιλοξενίας, τοπικῶν ἡθῶν καί ἔθιμων καί χιλιάδες φωτογραφί-ες, σὰν ἀνάμνησι μίᾳς ἀξέχαστης μέρας στὴν Ἑλλάδα.

Ἐδῶ ἡ εἰδησίς τελεῖται.

Κι' ἀπὸ ἐδῶ, ἀρχίζει κάτι ἄλλο. Κάτι ἐντελὸς ἀδιανόητο, γιὰ ὅλους ἐκείνους ποῦ ἀγαποῦν τὸν τόπο μας. Ἀρχίζει τὸ σκόδιον γύρω ἀπὸ τὸ γιατί ἐπετράπη εἰς τὰ παιδιά τοῦ Γυμνασίου νὰ χορεύουν Ἑθνικοὺς χοροὺς ἐνώπιον ξένων.

«Δέν θὰ παραστήσουν τὰ παιδιά μας τοὺς χορευτὰς τῶν νησιῶν τῆς Χαβάης» λένε οἱ μὲν.

«Ἑθνικὸν καθήκον ἀπαντοῦν οἱ δέ».

Καί ἔτσι ἤρχισεν εἰς τὴν Νήσον καί θὰ συνεχισθῇ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ὁ

διαξιφισμὸς μεταξὺ τῶν ἀντιφρονούντων.

Κάποιαν ὥραν βεβαίως θὰ ἐξανέμι-σθῇ, ἀλλὰ θὰ μείνῃ τὸ γεγονός τῆς 23ης Ἀπριλίου.

Ἀς τὸ σχολιάσωμεν λοιπὸν καλο-πίστως καί ἀντικειμενικῶς, ἐλπίζον-τες ὅτι θὰ ἐκτονώσωμεν τὰς ἐγερθεί-σας διχογνωμίας τοποθετοῦντες τὰ πράγματα ἐπὶ μίᾳς λογικῆς βάσεως.

Ἡ λογικὴ λοιπὸν λέγει περίπου τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον, ὅτι, τὸ νὰ φορέσῃ ἕνας ἄνθρωπος τὴν ἐθνικὴν ἐνδυμασίαν τοῦ τόπου του, ἀποτελεῖ τιμὴν καί ὀχι ὀνειδος.

Δεύτερον, ὅτι, τὸ νὰ χορεύῃ τοὺς ἐθνικοὺς του χοροὺς, ἀποτελεῖ ἐκφρα-σὴν πολιτισμοῦ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, διό-τι ἀποδεικνύει δι' αὐτοῦ μίαν ἐκλέ-πτυσσιν τῶν ἐνοστικῶν του ἢ ὁποία δέν ἐκφράζεται μὲ κουμποῦρες ἀλλὰ μὲ ρυθμόν.

Τρίτον, ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει καλ-λιέργειαν ψυχικὴν ἐκφραζομένην διὰ τεχνικῆς ἢ ὁποία προϋποθέτει καί με-λέτην καί ἐξάσκησην καί γνώσιν μου-σικῆς.

Τέταρτον, ὅτι, εἶναι θαθεῖα δεμέ-νος μὲ τίς παραδόσεις τοῦ τόπου του τίς ὁποῖες προσπαθεῖ νὰ γνωρίσῃ στοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ τοὺς κἀνῃ νὰ μποῦν στὴν ψυχὴν του καί νὰ τὸν γνω-ρίσουν καλύτερα.

Πέμπτον, ἔκτον, ἔβδομον κλπ. δέν θὰ συνεχίσωμεν, διότι τὸ θεωροῦμεν ἄσκοπον.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν σκό-πιμον εἶναι νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων, ἐν Ἀθήναις καί εἰς τὰ Παραρτήματά του εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλά-δος, φοιτοῦν καί σπουδάζουν Ἑθني-κοὺς χοροὺς, μόνον παιδιά Σχολεῖων τὰ ὁποῖα εἰς κάθε εὐκαιρίαν προδύ-λουν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, τὸσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν ὅσον καί εἰς τὸ ἐξω-τερικόν, χορεύοντας τὴν λεβεντιά τῆς φυλῆς μας. Ἐν παρενθέσει, θὰ ἦταν τιμὴ γιὰ τὸ Νησί μας ἐὰν ἰδρῆτο Παράρτημα τοῦ Λυκείου καί εἰς τὰ Κύθηρα.

Ὡς ἐκ τούτου, πιστεύομεν εὐλικρι-νῶς, ὅτι ὁ Γυμνασιάρχης Κυθῆρων, προσέφερεν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν ἐνεργή-σας ὡς ἐπράξεν, ἐπιτρέψας εἰς τοὺς μαθητὰς τους νὰ ἐκπροσωπήσουν τὴν Χώραν μας δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, ἐ-νώπιον τῶν ξένων μας. Θὰ ἦτο δὲ ἱ-σως σκόπιμον νὰ δημιουργήσῃ μίαν μόνιμον ὁμάδα τοπικῶν ἐθνικῶν χορευτῶν τοῦ Νησιοῦ μας, ἡ ὁποία κά-ποιαν ἡμέραν θὰ ἡμπορούσε νὰ γίνῃ ὁ καλύτερος πρεσβευτὴς τοῦ τόπου μας, ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ νησιοῦ μας.

Ὅσον δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀτυ-χῶς παραλλήλως τοὺς ἐθνικοὺς χο-ρευτὰς μας μὲ αὐτοὺς τῆς Χαβάης, ὑ-ποψιαζόμεθα ὅτι πολὺ θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἴδουν ἐπισκεπτομένης τὴν Νήσον μας Χαβανέζας αἱ ὁποῖαι ὡς γνωστὸν χορεύουν ἡμίγυμνοι....

~~~~~

«Κι' ἐσεῖς δέν τὸ εἶπατε αὐτὸ στὸ Βεζύρη μου».

Ἐμῖς τὸ εἶπαμε, λέει ὁ βο-σκός, ἀλλὰ ὁ Βεζύρης μᾶς ἀποπή-ρε λέγοντάς μας ὅτι αὐτὸ μᾶς ἔ-λειπε τόσο λίγο ποῦ εἰμασταν νὰ ζη-τάμε καί μουεζίνην καί ὅτι σὲ λίγο θὰ τοῦ ζήτησουμε νὰ διορίσῃ καί ἀντιπρόσωπό του στὸ χωριό μας γιὰ νὰ μᾶς φροντίξῃ καλύτερα. Καί μᾶς ἔδωκε».

Ξανασκέφτηκε ὁ Σουλτάνος, ἔα-ναχάιδεψε τὰ γένια του, ἔξαυκῆ-ταξε τὸ γονατισμένον μπρὸς του ὑπὲρ-κό του καί ἔδωκε τὴν σοφὴ ἀπόφα-σί του:

Ἔστειλε τὸν βοσκὸν σπῆτι του μὲ ἕνα σακκούλι φλουριά, ἄφρσε τὸν Μεγάλον Βεζύρη στὴν ἑστίαν του καί ἔστειλε δύο μουεζίνηνδες στὸ χωριό. Τώρα γιατί πῆρε αὕτῃ τὴν ἀπό-φασιν ὁ Σουλτάνος, δέν μᾶς τὸ λέει ἡ ἱστορία. Οἱ κακὲς, ὅμως, γλῶσ-σες, ποῦ δέν λείπουν ποτέ, εἶπαν ὅ-τι ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο μουεζίνηνδες εἶχε καί τὸν τίτλο τοῦ Μεγάλου Βεζύρη...

ΑΡΑΛ.